

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 29 listopada 2005 r.

RLU – 411 – 6/05/PZ

Decyzja RLU Nr 38/2005

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804, Nr 170 poz. 1652, z 2004 r. Nr 93 poz. 891, Nr 96 poz. 959) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, wszczętego z urzędu wobec Województwa L.

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 w/w ustawy **uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 w/w ustawy**, praktykę Województwa L., polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku lokalnym udostępniania stanowisk cumowniczych położonych na wale wiślanym w mieście K. D., poprzez zmianę kryteriów warunkujących uczestnictwo przedsiębiorców w przetargu ustnym na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., przeprowadzonym w dniu 15 września 2004 r. w L. przez Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w L. oraz zmianę istotnych postanowień regulaminu w/w przetargu **i stwierdza się zaniechanie stosowania w/w praktyki** z dniem 18 lutego 2005 r.;
- II. na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **umarza się postępowanie antymonopolowe** w sprawie nadużywania przez Województwo L. pozycji dominującej na rynku lokalnym udostępniania stanowisk cumowniczych położonych na wale wiślanym w mieście K. D., poprzez bezumowne udostępnienie przedsiębiorcom: Henrykowi S. oraz Stanisławowi P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., w okresie poprzedzającym rozstrzygnięcie przetargu

ustnego na dzierżawę w/w stanowisk cumowniczych, przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. w L. oraz w okresie następującym po rozstrzygnięciu w/w przetargu – pomimo faktu, iż w/w przedsiębiorcy nie zawarli umów dzierżawy w terminie ustalonym przez WZMiUW, **jako bezprzedmiotowe**.

Uzasadnienie

W dniu 15 września 2004 r. w siedzibie Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w L. (dalej w tekście: WZMiUW), stanowiącego jednostkę budżetową Województwa L., został przeprowadzony przetarg ustny na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D. (dalej w tekście: przetarg). Kryteria uczestnictwa w przetargu oraz jego regulamin podano do wiadomości publicznej w ogłoszeniu zamieszczonym w dniu 2 sierpnia 2004 r. na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej, opublikowanym również w lokalnej prasie – „Dz. W.”.

W okresie od dnia 10 sierpnia 2004 r. do dnia 15 grudnia 2004 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej w tekście: Prezes Urzędu albo organ antymonopolowy) przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy została wykonana decyzja RLU Nr 22/2004 z dnia 23 czerwca 2004 r. Decyzją powyższą Prezes Urzędu uznał za ograniczającą konkurencję praktykę Województwa L. (dalej w tekście: Województwo), polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku lokalnym udostępniania urządzeń obsługi rzecznej położonych na wale przeciwpowodziowym na rzece W. w mieście K. D. oraz nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki. W trakcie w/w postępowania wyjaśniającego ustalono, iż w okresie po upływie terminu składania ofert uczestnictwa w przetargu poinformowano przedsiębiorców, którzy złożyli oferty, o zmianie warunków uczestnictwa w przetargu, jak również o zmianie istotnych postanowień regulaminu przetargu. Zmiany te polegały na tym, iż postanowiono nie wymagać od oferentów przedstawienia wstępnych warunków od administratora wód, tj. Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. (dalej w tekście: RZGW) w zakresie korzystania z wód rzeki W. w obrębie miasta K. D., a także zmieniono treść pkt 16 regulaminu przetargu. Wedle jego pierwotnego brzmienia, oferenci, którzy wygraliby przetarg, mieli obowiązek zawrzeć z WZMiUW na piśmie umowy dzierżawy wylicytowanych stanowisk cumowniczych w terminie 30 dni od daty rozstrzygnięcia przetargu, pod rygorem utraty tego uprawnienia. Po wprowadzeniu zmiany zapis ten stanowił, iż termin do zawarcia umowy wynosił do 30 dni od dnia uzyskania od RZGW warunków wstępnych w zakresie korzystania z wód rzeki W., nie później jednak, niż do dnia 30 marca 2005 r.

Zdaniem organu antymonopolowego opisane wyżej działanie Województwa prowadziło do przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji, a ponadto, wobec nie zamieszczenia w treści ogłoszenia i regulaminu przetargu zastrzeżeń o możliwości

ich zmiany, czyniło takie zmiany niedopuszczalnymi w świetle art. 70¹ § 3 Kodeksu cywilnego.

W związku z powyższym, postanowieniem Nr 26/05 z dnia 4 lutego 2005 r. wszczęto wobec Województwa postępowanie antymonopolowe w sprawie praktyki ograniczającej konkurencję, w związku z podejrzeniem nadużycia przez Województwo L. pozycji dominującej na rynku lokalnym udostępniania stanowisk cumowniczych na rzece W. w mieście K. D., poprzez zmianę kryteriów warunkujących uczestnictwo przedsiębiorców w przetargu, jak również zmianę istotnych postanowień regulaminu przetargu, co stanowiło naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej.

W piśmie z dnia 17 lutego 2005 r. Województwo wyjaśniło, iż w dniu 6 września 2004 r. w K. D. odbyło się spotkanie z udziałem przedstawicieli WZMiUW, RZGW, Urzędu Żeglugi Śródlądowej w W. oraz Urzędu Gminy w K. D., w trakcie którego „po przeprowadzonej wizji w terenie ustalono, że WZMiUW w L. przeprowadzi przetarg w ustalonym terminie, a po wyłonieniu armatorów, którzy zaproponują najkorzystniejszą cenę za dzierżawę stanowisk cumowniczych, poinformuje pisemnie RZGW w W., który zobowiązał się do rozpoczęcia procedury związanej z zawarciem umowy na dzierżawę gruntów pokrytych wodami zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne.” Jak podało Województwo, w piśmie z dnia 10 września 2004 r. poinformowano oferentów o przedłużeniu terminu do podpisania umowy ze zwyciężskimi oferentami.

Postanowieniem Nr 30/05 z dnia 11 lutego 2005 r. w poczet dowodów w postępowaniu zaliczono informacje i dokumenty uzyskane przez organ antymonopolowy w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie ustalenia, czy została wykonana decyzja Prezesa Urzędu RLU Nr 22/2004 z dnia 23 czerwca 2004 r. Decyzją tą Prezes Urzędu uznał za ograniczającą konkurencję praktykę Województwa, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania urządzeń obsługi żeglugi rzecznej, poprzez nieuzasadnioną odmowę udostępnienia przedsiębiorcom schodów i polerów cumowniczych położonych na wale przeciwpowodziowym na rzece W. w K. D.

W piśmie z dnia 18 lutego 2005 r. Województwo poinformowało o unieważnieniu przez Dyrektora WZMiUW przetargu, „w związku z naruszeniem przez Komisję Przetargową powołaną do przeprowadzenia przetargu (...) art. 70¹ § 3 Kodeksu cywilnego, poprzez zmianę kryteriów warunkujących uczestnictwo przedsiębiorców w przetargu (...), jak również zmianę istotnych postanowień regulaminu przetargu (...), oraz w związku z zarzucanym przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie naruszeniem zakazu nadużywania pozycji dominującej (...)”. Zapowiedziano jednocześnie ogłoszenie kolejnego przetargu.

W dniu 25 lutego 2005 r. WZMiUW ogłosił na stronie internetowej www.ebip.lublin.pl/wzmiuw nowy przetarg ustny na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D. Przetarg miał odbyć się w dniu 30 marca 2005 r., zaś najpóźniej w ciągu 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu WZMiUW miał zawiadomić osobę ustaloną jako dzierżawca stanowiska cumowniczego o miejscu i terminie zawarcia umowy dzierżawy.

Pismami z dnia 24 marca, 4 kwietnia i 19 kwietnia 2005 r. przedsiębiorca Leszek S., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Ż. P.” w P., poinformował, iż przedsiębiorcy Henryk S., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Ż. P.” w K. D. oraz Stanisław P. z K. D., zajęli stanowiska cumownicze położone na wale wiślanym w K. D., pomimo nie zawarcia z WZMiUW umowy na korzystanie z w/w urządzeń. L. S. przedstawił również kopię paragonu fiskalnego, z którego wynikało, iż H. S. rozpoczął zarobkowe świadczenie usług żeglugi pasażerskiej.

W piśmie z dnia 25 kwietnia 2005 r. Województwo poinformowało, iż umowy o dzierżawę stanowisk cumowniczych dotychczas nie zostały zawarte.

W związku z powyższym, postanowieniem Nr 88/05 z dnia 11 maja 2005 r. rozszerzono zakres przedmiotowy postępowania antymonopolowego o zarzut nadużycia przez Województwo pozycji dominującej poprzez bezumowne udostępnienie H. S. oraz St. P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., w okresie poprzedzającym rozstrzygnięcie przetargu ustnego na dzierżawę w/w stanowisk cumowniczych, przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. w L. oraz w okresie następującym po rozstrzygnięciu w/w przetargu – pomimo faktu, iż H. S. i St. P. nie zawarli umów dzierżawy w terminie ustalonym przez WZMiUW, do czego zobowiązywał ich regulamin w/w przetargu. Zdaniem organu antymonopolowego powyższe działanie Województwa stanowić mogło naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej.

W piśmie z dnia 24 maja 2005 r. Województwo wyjaśniło, że H. S. i St. P. zajmują stanowiska cumownicze w K. D. bezprawnie oraz poinformowało o skierowaniu wniosku o wszczęcie postępowania karnego do Prokuratury Rejonowej w P. (w sprawie zacumowania przez w/w przedsiębiorców jednostek pływających na rzece W. w miesiącu marcu 2005 r.) oraz zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do Prokuratury Rejonowej L.-P. (w związku z przebiegiem przetargu w dniu 30 marca 2005 r., po którym w/w przedsiębiorcy oświadczyli w prasie, „iż podbijali ceny jedynie dlatego, że zmuszała ich do tego konkurencja, a umów dzierżawy nie zamierzają podpisać”). Ponadto w dniu 13 maja 2005 r. WZMiUW na mocy art. 222 k.c. wezwał H. S. i St. P. do zaniechania naruszeń i opuszczenia stanowisk cumowniczych w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Prokuratura Rejonowa L.-P. w piśmie z dnia 9 czerwca 2005 r., zaś Prokuratura Rejonowa w P. w piśmie z dnia 13 czerwca 2005 r. poinformowały, iż na skutek pism WZMiUW wszczęte zostały odpowiednio śledztwo i dochodzenie w w/w sprawach.

W międzyczasie, w dniu 23 maja 2005 r. WZMiUW przeprowadził kolejny przetarg na dzierżawę stanowisk cumowniczych, tym razem pisemny nieograniczony. W wyniku przetargu, jako dzierżawcy stanowisk zostali ustaleni St. P., H. S. i L. S. Z wymienionymi przedsiębiorcami zawarto w dniu 22 czerwca 2005 r. umowy dzierżawy stanowisk cumowniczych.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

W dniu 2 sierpnia 2004 r. WZMiUW ogłosił przetarg ustny na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D. Przetarg

dotyczył sześciu stanowisk cumowniczych składających się z 4 sztuk kół cumowniczych (polerów) oraz jednego stanowiska cumowniczego składającego się z 2 sztuk kół cumowniczych (polerów). Zgodnie z ogłoszeniem, do udziału w przetargu miały być dopuszczone osoby fizyczne i osoby prawne spełniające następujące wymagania:

- posiadanie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub do Krajowego Rejestru Sądowego w zakresie „transportu wodnego śródlądowego”,
- przedstawienie wstępnych warunków od administratora wód, tj. RZGW, w zakresie korzystania z wód rzeki W. w obrębie miasta K. D.,
- udokumentowanie własności lub dzierżawy sprzętu pływającego do przewozu osób wraz ze świadectwem potwierdzającym zdolność żeglugową statku.

Osoby zamierzające uczestniczyć w przetargu winny były złożyć dowody potwierdzające spełnienie w/w warunków w terminie nie później niż 7 dni przed wyznaczonym terminem przetargu. Termin przetargu wyznaczono na dzień 15 września 2004 r. Zgłoszenia należało zatem składać w terminie do dnia 8 września 2004 r.

Każde stanowisko cumownicze miało stanowić odrębny przedmiot przetargu ustnego, prowadzonego w formie licytacji. W myśl pkt 17 regulaminu przetargu, z wyłonionymi w przetargu dzierżawcami WZMiUW miał zawrzeć umowy dotyczące dzierżawy stanowisk cumowniczych, na okres trzech lat. Wedle pkt 16 regulaminu, oferenci którzy wygrali przetarg, obowiązani byli podpisać umowę dzierżawy w terminie 30 dni od rozstrzygnięcia przetargu i wnieść czynsz dzierżawny zgodnie z warunkami umowy. Niewykonanie tego obowiązku skutkowało utratą uprawnienia do zawarcia umowy dzierżawy. Powyższy regulamin wszedł w życie z dniem jego zatwierdzenia przez Dyrektora WZMiUW, tj. w dniu 2 sierpnia 2004 r.

W dniu 6 września 2004 r. w K. D. odbyło się spotkanie z udziałem przedstawicieli WZMiUW, RZGW, Urzędu Żeglugi Śródlądowej w W. i Urzędu Miasta w K. D. Spotkanie dotyczyło kwestii określenia warunków korzystania z wód rzeki W. w rejonie K. D. Ustalono, iż po wyłonieniu armatorów, którzy zaproponują najkorzystniejsze oferty i uprawomocnieniu się procedury przetargowej, WZMiUW przekaże informacje pisemnie do RZGW, które rozpocznie procedurę związaną z zawarciem umowy na użytkowanie gruntów pokrytych wodami zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229 z późniejszymi zmianami). Ustalono także, iż posiadanie wstępnych warunków w zakresie korzystania z wód rzeki W. nie będzie warunkiem uczestnictwa w przetargu. Informacji o zmianie kryteriów uczestnictwa w przetargu nie podano do wiadomości publicznej. Do dnia 8 września 2005 r., kiedy to upłynął termin składania ofert, oferty uczestnictwa w przetargu złożyli następujący przedsiębiorcy: Bartosz F. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „H.” w W., Marcin J. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „P. U. W.” w W., Stanisław P. z K. D., Remigiusz S. z K. D., Henryk S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Ż. P.” w K. D., Leszek S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Ż. P.” w P. oraz Edward W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „P. T. – P. N.” w K. D. Żaden z wymienionych przedsiębiorców nie przedstawił wstępnych warunków w zakresie korzystania z wód rzeki W., uzgodnionych z RZGW. W dniu 10 września 2004 r.

WZMiUW wystosował do oferentów pisma, w których poinformował ich o zmianie warunków uczestnictwa w przetargu, ustalonej podczas spotkania z RZGW, a także o zmianie brzmienia pkt 16 regulaminu przetargu. Zgodnie z nowym brzmieniem tego zapisu, oferenci, którzy wygrali przetarg, byli obowiązani podpisać umowę dzierżawy w terminie 30 dni od uzyskania od RZGW wstępnych warunków w zakresie korzystania z wód rzeki W., lecz nie później niż do dnia 30 marca 2005 r.

Przetarg przeprowadzono w uprzednio ustalonym terminie, tj. dnia 15 września 2004 r. St. P. wygrał przetarg na dzierżawę trzech stanowisk cumowniczych, H. S. również trzech, zaś E. W. – jednego.

Do końca roku 2004 nie doszło do zawarcia umów dzierżawy stanowisk cumowniczych pomiędzy WZMiUW i zwycięskimi oferentami. W tym czasie RZGW nie wydawał również wstępnych warunków w zakresie korzystania z wód rzeki W. przez zwycięskich oferentów.

W dniu 27 stycznia 2005 r. zmarł jeden ze zwycięskich oferentów – Edward W.

W dniu 18 lutego 2005 r., WZMiUW poinformował, iż w związku z naruszeniem przez Komisję Przetargową powołaną do przeprowadzenia przetargu art. 70¹ § 3 Kodeksu cywilnego, wskutek zmiany kryteriów uczestnictwa w przetargu oraz zmiany istotnych postanowień regulaminu przetargu, jak również w związku z postawieniem przez organ antymonopolowy zarzutu naruszenia zakazu nadużywania pozycji dominującej, w oparciu o art. 58 § 1 k.c. przetarg przeprowadzony w dniu 15 września 2004 r. zostaje unieważniony.

W związku z powyższym, w dniu 25 lutego 2005 r. na stronach internetowych www.ebip.lublin.pl/wzmiuw ogłoszony został nowy przetarg ustny na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślany w K. D. W przetargu uczestniczyć mogły osoby prawne i osoby fizyczne, które posiadały zaświadczenie o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego lub do ewidencji działalności gospodarczej w zakresie „transportu wodnego śródlądowego” i udokumentowały własność lub dzierżawę sprzętu pływającego do przewozu osób. Termin przetargu wyznaczono na dzień 30 marca 2005 r. W myśl pkt 15 regulaminu przetargu, osoby ustalone jako dzierżawcy stanowisk cumowniczych, tj. zwycięzcy przetargu, miały być zawiadomione o miejscu i terminie zawarcia umowy dzierżawy najpóźniej w ciągu 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu. W przypadku nieusprawiedliwionego niestawienia się osoby ustalonej jako dzierżawca w miejscu i w czasie wskazanych w zawiadomieniu, o którym mowa powyżej, WZMiUW uprawniony był do odstąpienia od zawarcia umowy dzierżawy, z jednoczesnym zatrzymaniem wadium, wpłaconego przez oferenta przed przystąpieniem do przetargu.

W międzyczasie, w drugiej połowie marca 2005 r., H. S. i St. P. rozpoczęli użytkowanie stanowisk cumowniczych, pomimo faktu, iż umowy, na podstawie których korzystali z niektórych urządzeń cumowniczych w poprzednim sezonie, wygasły z dniem 31 grudnia 2004 r.

W wyniku przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. przetargu, jako dzierżawcy stanowisk cumowniczych zostali ustaleni H. S. (5 stanowisk) i St. P. (2 stanowiska). Po rozpatrzeniu i oddaleniu przez Zarząd Województwa skarg w/w przedsiębiorców oraz innego uczestnika przetargu - R. S. - na czynności Komisji

Przetargowej oraz po uprawomocnieniu się procedury przetargowej, WZMiUW wezwał do H. S. i St. P. do zawarcia umów dzierżawy dotyczących wylicytowanych przez nich stanowisk cumowniczych, wyznaczając termin podpisania tychże umów na dzień 5 maja 2005 r. W wyznaczonym terminie przedsiębiorcy nie stawili się w celu podpisania umów, a także nie usprawiedliwili nieobecności.

Wcześniej, w dniu 1 kwietnia 2005 r. WZMiUW wystąpił do Prokuratury Rejonowej w P. z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego w kierunku stwierdzenia, czy nie doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art. 190 ust. 1 ustawy Prawo wodne przez St. P. i H. S., poprzez zacumowanie na rzece W. należących do w/w osób jednostek pływających do polderów cumowniczych, wybudowanych na wale przeciwpowodziowym należącym do Skarbu Państwa, administrowanym przez WZMiUW, na odcinku położonym w K. D., w okresie co najmniej od połowy miesiąca marca 2005 r., które to czynności zagrażały uszkodzeniem urządzeń wodnych umiejscowionych na wale przeciwpowodziowym, tj. schodom nadwodnym turystycznym, betonowej opasce brzegowej w skarpie brzegowej oraz polderom cumowniczym. Po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego, w dniu 27 kwietnia 2005 r. Prokuratura wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia w powyższej sprawie. Sprawa jest w toku.

Z kolei w Prokuraturze Rejonowej L.-P., w dniu 7 kwietnia 2005 r. WZMiUW złożył zawiadomienie o popełnieniu H. S. i St. P. przestępstwa z art. 305 § 1 i § 2 Kodeksu karnego, zarzucając w/w przedsiębiorcom zakłócenie toku przetargu publicznego przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. W uzasadnieniu zawiadomienia WZMiUW wskazał na wypowiedzi St. P. i H. S. w prasie – G. W. i T. P. z dnia 1 kwietnia 2005 r. oraz w P. L. w dniu 30 marca 2005 r. W wypowiedziach tych przedsiębiorcy stwierdzili, iż w przetargu podbijali ceny jedynie dlatego, że zmuszała ich do tego konkurencja, jednak umów na dzierżawę polderów nie mają zamiaru zawierać. Następnie pismem z dnia 5 maja 2005 r. WZMiUW poinformował Prokuraturę, iż H. S. i St. P. nie stawili się w wyznaczonym miejscu i terminie w celu podpisania umów dzierżawy oraz określił – w oparciu o wylicytowane stawki czynszu – szkodę Skarbu Państwa, spowodowaną w/w działaniami, jako kwotę w wysokości 129 200 zł w stosunku miesięcznym. Na skutek zawiadomienia WZMiUW, w dniu 19 maja 2005 r. Prokuratura wszczęła w powyższej sprawie śledztwo, które w październiku 2005 r. umorzono.

W międzyczasie, w dniu 19 kwietnia 2005 r. L. S. poinformował organ antymonopolowy, iż H. S. rozpoczął zarobkowe świadczenie usług przewozów pasażerskich w K. D., przedstawiając jednocześnie kopię paragonu fiskalnego stwierdzającego sprzedaż przez H. S. biletu na rejs rzeczny w dniu 17 kwietnia 2005 r.

WZMiUW w dniu 13 maja 2005 r. wezwał H. S. i St. P. do zaniechania naruszeń i opuszczenia stanowisk cumowniczych w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Jeszcze zaś w dniu 10 maja 2005 r. WZMiUW ogłosił trzeci już przetarg nieograniczony na dzierżawę stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., tym razem pisemny. Otwarcie ofert nastąpiło w dniu 23

maja 2005 r., zaś w wyniku rozstrzygnięcia przetargu zostały w dniu 22 czerwca 2005 r. zawarte umowy dzierżawy stanowisk cumowniczych z St. P., H. S. i L. S.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy antymonopolowej, ustawa ta określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Podstawą zastosowania przez Prezesa Urzędu przewidzianych w w/w ustawie instrumentów, w szczególności należących do sfery przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję, jest zatem stwierdzenie, iż w określonej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. O naruszeniu interesu publicznoprawnego, zgodnie z utrwalonym w sprawach antymonopolowych orzecznictwem, możemy mówić wówczas, gdy określone działanie przedsiębiorcy dotyka szerszego, bliżej nieokreślonego kręgu uczestników rynku, względnie gdy wywołuje ono na tym rynku niekorzystne zjawiska.

W niniejszej sprawie, przedmiotem postępowania prowadzonego przed Prezesem Urzędu są działania podejmowane przez jednostkę budżetową Województwa L., za pomocą której Marszałek Województwa administruje wałem przeciwpowodziowym na rzece W. w mieście K. D. Jednostka ta – WZMiUW – w ramach gospodarowania w/w mieniem udostępnia przedsiębiorcom świadczącym usługi żeglugi rzecznej zlokalizowaną na wale wiślanym infrastrukturę niezbędną do bezpiecznego świadczenia tychże usług, tj. stanowiska cumownicze. Ustanawiane przez WZMiUW ograniczenia w dostępie przedsiębiorców do urządzeń cumowniczych, w tym ujawniające się poprzez przyjęcie określonych kryteriów uczestnictwa w przetargach na dzierżawę stanowisk cumowniczych, dotyczyć mogą każdego przedsiębiorcy, zainteresowanego prowadzeniem rejsów w żegludze rzecznej pasażerskiej na trasach do i z K. D. Działania Województwa w zakresie udostępniania urządzeń obsługi żeglugi rzecznej armatorom statków wycieczkowych dotyczą także szerokiego kręgu konsumentów – turystów masowo odwiedzających K. D., dla których rejsy wycieczkowe po W. stanowią istotną atrakcję. W takich okolicznościach należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie mógł zostać naruszony interes publicznoprawny, co uzasadnia ingerencję organu antymonopolowego.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy antymonopolowej, zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Z kolei wedle art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej, nadużywanie pozycji dominującej może polegać na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Uznanie działania za taką praktykę wymaga spełnienia przesłanek następujących:

- posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym,
- nadużywanie pozycji dominującej, polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Pojęcie przedsiębiorcy, jakim posługuje się ustawa antymonopolowa, zdefiniowane jest w art. 4 pkt 1 tej ustawy. Przepis ten mówi, iż na gruncie ustawy antymonopolowej przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów

ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173 poz. 1807) – stosownie do wskazówki interpretacyjnej z art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173 poz. 1808). Dalej, w myśl art. 4 pkt 1 a) ustawy antymonopolowej, przedsiębiorcą na gruncie tej ustawy jest również osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, organizująca lub świadcząca usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. W świetle art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 1998 r. Nr 91 poz. 576 ze zm.), województwo jest osobą prawną. W myśl art. 2 ust. 2 tej ustawy, do zakresu działania samorządu województwa należy wykonywanie zadań publicznych o charakterze wojewódzkim, nie zastrzeżonych ustawami na rzecz organów administracji rządowej. Z kolei w myśl art. 14 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie województwa, województwo wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności w zakresie gospodarki wodnej, w tym ochrony przeciwpowodziowej. W tym miejscu należy zauważyć, iż w świetle art. 71 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2001 Nr 115 poz. 1229 ze zm.), budowle przeciwpowodziowe zaliczane są do urządzeń melioracji wodnych podstawowych i jako takie stanowią wyłączną własność Skarbu Państwa, co wynika z art. 72 ustawy Prawo wodne. Marszałek Województwa gospodaruje takim mieniem na podstawie art. 14 ust. 4 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo wodne. Stosownie do treści art. 75 tej ustawy Marszałek Województwa programuje, planuje i nadzoruje wykonywanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych oraz utrzymuje melioracje wodne podstawowe. Odpłatne udostępnianie zlokalizowanych na wale przeciwpowodziowym urządzeń obsługi żeglugi rzecznej przedsiębiorcom świadczącym takie usługi ma zatem charakter użyteczności publicznej.

Z kolei art. 4 pkt 9 ustawy antymonopolowej definiuje określenie „pozycji dominującej”. Rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%. Natomiast „rynek właściwy” to wedle art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty (rynek produktowy) oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (rynek geograficzny).

Dla ustalenia, czy przedsiębiorca ma pozycję dominującą, niezbędne jest określenie rynku właściwego w sprawie. Zdaniem organu antymonopolowego, w niniejszej sprawie rynek właściwy produktowo stanowi udostępnianie stanowisk cumowniczych. Możliwość korzystania z takich stanowisk decyduje bowiem o możliwości bezpiecznego zacumowania jednostki pływającej przy nabrzeżu rzeki w celu zabierania bądź wysadzania na brzeg pasażerów. Natomiast w ujęciu geograficznym, rynek właściwy stanowi wał wiślany w K. D. Jest to jedyne w tym

mieście miejsce, gdzie zlokalizowane są urządzenia cumownicze, tworzące przystań żeglugi rzecznej. Dostęp do stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D. ma istotne znaczenie dla możliwości pozyskania klientów zainteresowanych korzystaniem z rejsów na trasie do i z K. D., przede wszystkim zaś – jest niezbędny do świadczenia takich usług. W takich okolicznościach stwierdzić należy, iż rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek udostępniania stanowisk cumowniczych, zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D.

Na określonym w powyższy sposób rynku właściwym Województwo bezsprzecznie posiada pozycję monopolistyczną, tj. pozycję dominującą w jej kwalifikowanej postaci. Jak bowiem wskazano powyżej, w myśl przepisów ustawy Prawo wodne wał przeciwpowodziowy stanowi wyłączną własność Skarbu Państwa, natomiast gospodaruje nim – na podstawie upoważnienia zawartego w tejże ustawie – marszałek województwa. Należy zauważyć, iż wchodzące w skład stanowisk cumowniczych polery, to urządzenia trwale związane z wałem przeciwpowodziowym, które nie mogą być od niego odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości, albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany pólów. Urządzenia obsługi żeglugi rzecznej stanowią zatem części składowe wału przeciwpowodziowego w rozumieniu art. 47 Kodeksu cywilnego i jako takie nie mogą być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych.

Samo posiadanie pozycji dominującej nie stanowi jednak naruszenia prawa. Naruszeniem takim jest jej nadużywanie, polegające w szczególności na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. W niniejszej sprawie postawiono Województwu dwa zarzuty:

- naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej poprzez zmianę kryteriów warunkujących uczestnictwo przedsiębiorców w przetargu przeprowadzonym w dniu 15 września 2004 r., jak również zmianę istotnych postanowień regulaminu tego przetargu;
- naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej poprzez bezumowne udostępnienie H. S. oraz St. P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., w okresie poprzedzającym rozstrzygnięcie przetargu ustnego na dzierżawę w/w stanowisk cumowniczych, przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. w L. oraz w okresie następującym po rozstrzygnięciu w/w przetargu – pomimo faktu, iż H. S. i St. P. nie zawarli umów dzierżawy w terminie ustalonym przez WZMiUW, do czego zobowiązywał ich – jako osoby ustalone jako dzierżawcy w rozstrzygnięciu przetargu – regulamin w/w przetargu.

I. Zarzut zmiany kryteriów warunkujących uczestnictwo w przetargu oraz istotnych postanowień regulaminu przetargu.

Na wstępie należy zauważyć, iż praktyka zdefiniowana w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej ma typowo antykonkurencyjny charakter, zatem jej zakaz jest ściśle powiązany z podstawowym celem ustawy antymonopolowej, wymienionym w art. 1 ustawy – ochroną konkurencji. Obowiązek niestwarzania barier dla rozwoju konkurencji ciąży nie tylko na organach państwa, ale również na przedsiębiorcach dominujących na rynku, których pozycja rynkowa pozwala im

na negatywne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki funkcjonowania jego uczestników (E. Modzelewska-Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2002, s. 113-114). Omawiana praktyka może wywoływać skutki zarówno na rynku zdominowanym przez danego przedsiębiorcę, jak również na innych rynkach, na które może on wpływać ze względu na posiadaną pozycję na rynku zdominowanym. Ta druga sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Stopień natężenia walki konkurencyjnej przedsiębiorców świadczących usługi żeglugi rzecznej na trasach do i z K. D. jest bezpośrednio zależny od dostępu tychże przedsiębiorców do urządzeń cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym. Jeżeli przedsiębiorca nie ma możliwości zacumowania statku przy takim stanowisku cumowniczym, oferta świadczonych przezeń usług nie będzie obejmować rejsów na w/w trasach. Zwiększenie ilości przedsiębiorców świadczących usługi żeglugi rzecznej w K. D. prowadzi zaś do wzbogacenia oferty turystycznej miasta i jednocześnie zaostrza rywalizację pomiędzy przedsiębiorcami, umożliwiając konsumentom dokonanie wyboru najkorzystniejszej oferty.

W celu stworzenia przedsiębiorcom jednakowych warunków ubiegania się o dostęp do stanowisk cumowniczych, a także, jak należy przypuszczać, mając na uwadze zapewnienie Skarbowi Państwa możliwie najwyższych przychodów z tego tytułu, Województwo zdecydowało się na zawarcie z przedsiębiorcami umów dzierżawy stanowisk cumowniczych w drodze przetargu ustnego nieograniczonego. W takiej sytuacji wyznaczone przez organizatora przetargu kryteria warunkujące uczestnictwo w nim stanowią podstawową barierę, której pokonanie przez przedsiębiorcę jest niezbędne do ubiegania się o przedmiot przetargu. Nie ulega wątpliwości, iż przyjęty przez Województwo warunek przedstawienia wstępnych warunków od administratora wód, tj. RZGW, w zakresie korzystania z wód rzeki W. w obrębie miasta K. D., mógł w istotny sposób wpłynąć na kształt późniejszego kręgu uczestników przetargu. Należy jednocześnie zauważyć, iż przedsiębiorcy, którzy w ustalonym terminie zgłosili uczestnictwo w przetargu, nie spełnili omawianego kryterium, jednakże zostali przez organizatora dopuszczeni do udziału w przetargu. Za ledwie na dwa dni przed upływem terminu składania ofert uczestnictwa w przetargu WZMiUW podjął decyzję o niewymaganiu od oferentów spełnienia omawianego kryterium. Rozluźnienie kryteriów warunkujących dopuszczenie do przetargu niewątpliwie rozszerzyło krąg jego potencjalnych uczestników, jednakże informacji o przyjętych zmianach nie podano do wiadomości publicznej. Ograniczono się jedynie do wysłania zawiadomień przedsiębiorcom, którzy zgłosili udział w przetargu w ustalonym przez organizatora terminie.

Należy również zwrócić uwagę na sprzeczność omawianych działań organizatora przetargu z przepisami Kodeksu cywilnego o zawieraniu umów. Wedle art. 70¹ § 3 k.c., ogłoszenie, a także warunki aukcji albo przetargu mogą być zmienione lub odwołane tylko wtedy, gdy zastrzeżono to w ich treści. Ponieważ Województwo w podanym do wiadomości publicznej w dniu 2 sierpnia 2004 r. ogłoszeniu o przetargu oraz w jego regulaminie nie uczyniło takiego zastrzeżenia, zmiana kryteriów warunkujących uczestnictwo w przetargu nie była dopuszczalna i nosi cechy bezprawności.

Ze wskazanej powyżej przyczyny niedopuszczalna była także zmiana pkt 16 regulaminu przetargu, określającego termin, w jakim przedsiębiorcy ustaleni w przetargu jako dzierżawcy stanowisk cumowniczych obowiązani byli zawrzeć z WZMiUW umowy dzierżawy. W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż faktyczne wydłużenie terminu zawarcia umowy dzierżawy stanowisk cumowniczych do dnia 30 marca 2005 r., wobec przeprowadzenia przetargu w połowie miesiąca września 2004 r., przeciwdziało ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku usług żeglugi rzecznej w rejonie K. D. Przyjąwszy hipotetyczną sytuację, w której omawiane postanowienie regulaminu pozostałoby niezmienione, należy zauważyć, iż w przypadku zwycięstwa w przetargu oferenta, który dotychczas nie miał dostępu do stanowiska cumowniczego w K. D., przedsiębiorca taki byłby żywotnie zainteresowany jak najrychlejszym zawarciem z WZMiUW umowy dzierżawy stanowiska, celem efektywnego wykorzystania czasu pozostałego do zakończenia sezonu. Twierdzenie takie jest uzasadnione o tyle, iż przedsiębiorcy startujący w przetargu zobligowani byli przez organizatora do wykazania, iż dysponują sprzętem pływającym do przewozu osób, posiadającym ważne świadectwo zdolności żeglugowej. Utrzymanie zaś takiego sprzętu niewątpliwie pociąga za sobą określone koszty, których pokrycie, wobec braku możliwości wykonywania usług żeglugowych, może być utrudnione. Zdaniem organu antymonopolowego nieuzasadnione jest także powiązanie terminu zawarcia umowy dzierżawy z procedurą zawarcia przez przedsiębiorców umów z RZGW, przewidzianą w art. 20 ustawy Prawo wodne. Z przepisu tego, określającego tryb oddawania w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, stanowiących własność Skarbu Państwa, niezbędnych do realizacji przedsięwzięć związanych m.in. z transportem wodnym, nie wynika funkcjonalne powiązanie pomiędzy w/w czynnościami.

Uwzględniając powyższe okoliczności należy stwierdzić, iż wprowadzona przez Województwo zmiana warunków uczestnictwa w przetargu oraz zmiana istotnego postanowienia regulaminu przetargu przeciwdziałały ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania lub rozwoju konkurencji na rynku usług żeglugi rzecznej w rejonie K. D. Podanie do wiadomości publicznej trudniejszych do spełnienia kryteriów uczestnictwa w przetargu a następnie ich bezprawna zmiana i złagodzenie, mogły mieć wpływ na zawężenie kręgu uczestników przetargu. Natomiast odsunięcie w czasie terminu zawarcia umowy dzierżawy stanowisk cumowniczych ze zwycięskimi oferentami stanowić mogło barierę dla rozwoju konkurencji pomiędzy armatorami żeglugi rzecznej prowadzącymi rejsy na trasach do i z K. D. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż opisane działania Województwa stanowią praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej.

Należy również mieć na względzie, iż w dniu 18 lutego 2005 r. WZMiUW unieważnił przetarg przeprowadzony w dniu 15 września 2004 r., dostrzegając naruszenie przepisów Kodeksu cywilnego, o których mowa powyżej. Nie bez wpływu na postawę Województwa wpłynął także zarzut postawiony przez organ antymonopolowy. Należy zatem stwierdzić, że zachowanie Województwa, z chwilą unieważnienia przetargu, przestało naruszać zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy antymonopolowej. Jak wynika z treści art. 10 ust 1 i 2 ustawy antymonopolowej, jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać

zakaz określony w art. 8 tej ustawy, organ antymonopolowy wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Wobec spełnienia przesłanek uznania praktyki za ograniczającą konkurencję, przy uwzględnieniu, iż zachowanie rynkowe Województwa L. przestało naruszać zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt I sentencji.

II. Zarzut bezumownego udostępnienia H. S. oraz St. P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy rozstrzygnąć, czy Województwo nadużyło posiadanej przez siebie pozycji dominującej na rynku lokalnym udostępniania stanowisk cumowniczych poprzez bezumowne udostępnienie H. S. oraz St. P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., w okresie poprzedzającym rozstrzygnięcie przetargu ustnego na dzierżawę w/w stanowisk cumowniczych, przeprowadzonego w dniu 30 marca 2005 r. w L. oraz w okresie następującym po rozstrzygnięciu w/w przetargu – pomimo faktu, iż H. S. i St. P. nie zawarli umów dzierżawy w terminie ustalonym przez WZMiUW, do czego zobowiązywał ich regulamin w/w przetargu. Nie ulega wątpliwości, iż w przypadku udowodnienia Województwu takiego działania, należałoby je uznać za przejaw nierównoprawnego traktowania przedsiębiorców świadczących usługi żeglugi rzecznej i w konsekwencji stwierdzić w powyższym zakresie stosowanie przez Województwo praktyki ograniczającej konkurencję. Organ antymonopolowy uwzględnił jednak wyjaśnienia Województwa, z których wynika, iż zajęcie przez H. S. i St. P. stanowisk cumowniczych w miesiącu marcu 2005 r., kontynuowane aż do zawarcia umów dzierżawy w dniu 22 czerwca 2005 r., nastąpiło bez zgody WZMiUW. Fakt ten potwierdzają skierowane przez WZMiUW do właściwych prokuratur zawiadomienia o popełnieniu przestępstw przez w/w armatorów, kierowane do przedsiębiorców wezwania do zaniechania naruszeń i opuszczenia stanowisk cumowniczych, i wreszcie podjęcie czynności przez samą Prokuraturę, która na skutek zawiadomień WZMiUW wszczęła postępowania karne. W okolicznościach niniejszej sprawy należy zatem stwierdzić, iż zarzucane Województwu bezumowne udostępnienie stanowisk cumowniczych H. S. i St. P. nie miało miejsca. Natomiast zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia stwierdzenie, iż wymienieni przedsiębiorcy dokonali samowolnego zajęcia stanowisk cumowniczych, bez uzgodnienia z WZMiUW.

Wobec powyższych ustaleń, postępowanie antymonopolowe prowadzone przeciwko Województwu pod wskazanym wyżej zarzutem stało się bezprzedmiotowe. W zaistniałym stanie faktycznym nie stwierdzono bowiem wystąpienia zarzucanych Województwu działań, tj. bezumownego udostępnienia stanowisk cumowniczych H. Skoczkowi i St. Pieklikowi. Tym samym nie zaistniał stan faktyczny, który podlegałby ocenie w świetle zakazu nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym. Stosownie do treści art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 80 ustawy antymonopolowej, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ

administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Wobec wystąpienia przesłanki bezprzedmiotowości postępowania w zakresie, w jakim zostało ono wszczęte wobec Województwa pod zarzutem bezumownego udostępnienia H. S. oraz St. P. stanowisk cumowniczych zlokalizowanych przy wale wiślanym w K. D., postępowanie należało w tym zakresie umorzyć.

W świetle powyższego Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt II sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia Prezesa UOKiK decyzję podpisała Dyrektor Delegatury UOKiK w Lublinie Ewa Wiszniowska